

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-00577/2011-01

Дана: 19.априла 2012.године

Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **И. М. из Шапца**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности, на седници Високог савета судства дана 19.априла 2012.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **И. М. из Шапца** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05- 00481/2010-01 од 14.јуна 2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

И.М. је до престанка судијске дужности обављала судијску дужност у Општинском суду у Шапцу, пријаву за избор подноси за Основни и Виши суд у Шапцу.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабрана за судију у судове за које је поднео пријаву за избор.

Против те Одлуке подносилац приговора је изјавила Уставну жалбу Уставном суду Србије, а из разлога: пропуштања да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, достојност и оспособљеност; да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у њену стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних; да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и разлозима; да јој се достави одлука са разлозима; због пропуштања да јој се на изричит захтев доставе податци на којима је заснована одлука; што су подаци који су коришћених приликом предузимања радњи проглашени службеном тајном, да су употребљавани податци о личности противно Уставу и закону, као и да јој је давањем изјава у јавност повређено лично и професионално достојанство.

У погледу стручности и оспособљености истиче да резултати њеног рада не изазивају сумњу која би била основ за обарање претпоставке да он испуњава критеријуме и мерила из наведене одлуке. У погледу стручности указује да је 2006.године имала 18% укинутих одлука, 2007.године 27% укинутих одлука и 2008.године 24% укинутих одлука, а такође да је имала и испуњеност норме и то у 2006.години 105%, 2007.године 93% и 2008.године 107%, а да је у посматраном периоду имала 12 застарелих предмета при чему ни у једном случају застарелост кривичног гоњења се не може приписати очигледном пропусту подносиоца приговора, што сматра да је могуће утврдити увидом у сваки од предмета. Застарелост наступа услед недоступности оптуженог државним органима, а да је при том расписивала потернице.

Приговара процедури избора, елаборира питање сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио први сазив ВСС, независности Првог састава ВСС и појединих чланова, те да јој је било ускраћено право на правично суђење, констатује извршене повреде Уставом гарантованих права, да јој није престала судијска дужност, предлаже да се Уставна жалба усвоји, Високом савету наложи да у поновљеном поступку уз гарантовање свих права поново одлучи о њеној пријави.

Одлуком Високог савета судсва број 06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу првом тачка 228 констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе члана 101 став 1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац приговора није испунио критеријуме прописане Одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду, а из разлога битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У жалби истиче да је на сталној судијској дужности од 10.07.2003.године, па како се налазила на сталној судијској дужности и сматра да испуњава све критеријуме је требала да буде изабран за судију. Дато образложење сматра паушалним, те да не садржи конкретизоване разлоге. Од битних повреда истиче да је Високи савет судства одлучивао у некомплетном саставу, а да је као такав и конституисан и да стога није ни могао да одлучује, па ни каснијим избором осталих чланова, потом да озбиљно доведено у питање пристрасност појединих чланова ВСС јер су у спроведеном поступку учествовали као кандидати и њихови блиски сродници, или пак лица са којима су била у било каквом пословном односу, да су седнице за јавност биле затворене, да је ВСС није обавестио о постојању сумње у испуњеност критеријума, нити јој је омогућено да се о разлозима у сумњу изјасни, да је одлука необразложено, односно да не садржи јасне, конкретне и индивидуализоване разлоге, да приликом одлучивања ВСС није имао никакве друге податке сем пријаве и статистичке податке о раду подносиоца пријаве, да оспорена одлука не садржи поуку о правном леку. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања указује да Одлука о критеријумима и мерилима не садржи вредносну скалу као јасно мерљива мерила, да приликом одлучивања ВСС није имао у виду ефективно радно време судије, да се не види на који начин је цењена основаност притужби, да није прибављено мишљење седнице свих судија суда у којем је радила нити непосредно вишег суда а што је била обавеза, а указује на низ повреда права гарантованих Уставом. Предлаже усвајање жалбе и поништавање побјане одлуке.

Одлуком Високог савета судства број 119-05-00481/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука од 25.12.2009.године у ставу I тачка 228 изреке одлуке, дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности и оспособљености у смислу одредбе члана 14 став 1 тачка 7 и члана 6 Одлуке о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, а у одлуци се у битноме наводи:

„Разлози за сумњу постоје у погледу стручности и оспособљености и то кроз време израде одлука, као и довољно познавање процесног права и ефикасности и вештину у поступању у првостепеној кривичној материји. Број израђених одлука у кривичној материји после законских рокова од 8 односно 15 дана и 30 дана, до ког рока је могуће најдуже продужити законски рок према Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности је: у 2007.години 1 одлука у року преко 60 дана, у 2008.години 3 одлуке у року од преко 30 до 60 дана. Ово представља значајно прекорачење рокова чиме се доводи у питање и право на суђење у разумном року.

Поред тога, у оквиру оспособљености, потребно је да судија поседује вештине које омогућавају ефикасну примену специфичних правничких знања у решавању судских предмета, као и добро познавање процесног права, а код подносиоца жалбе образовани су разлози за сумњу у ово јер у предмету К.222/07 од марта 2007.године до октобра 2008.године, када је поступак обустављен због наступања апсолутне застареле кривичног гоњења, није предузела све прописане мере ради обезбеђења присуства окривљених у поступку, пре свега, иако је налагала КПЗ-у довођење окривљених на главни претрес, није тражила од управника КПЗ да је извести о разлозима не довођења једног окривљеног нити се обраћала Министарству правде, (у чијој су надлежности КПЗ) за помоћ како би окривљени био доведен на главни претрес и поступак био окончан пре наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења. Такође, у предмету К.639/04, који је примила у рад у 2006.години, до 2009.године није предузела све прописане мере ради обезбеђења присуства окривљеног у поступку, тако, на пример, позив за окривљеног је враћен од стране Министарства правде, јер није сачинила молбу за међународну правну помоћ, што је неопходно, а несачињавање молбе доприноси дужем трајању поступка.“

На основу изнетог закључено је да није испунила услове прописане одредбама члана 45 став 2 и 3 Закона о судијама, па како није изабрана за судију престала јој је судијска дужност по сили закона дана 31.12.2009.године.

На ову одлуку подносилац приговора се изјаснила поднеском од 30.08.2011.године, указујући на повреде Уставом гарантованих права, битне повреде поступка и повреде материјалног права. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, сматра да ВСС, приликом одлучивања а имајући у виду мерило израде одлука, није имао у виду резултат рада ни за једног изабраног судију са подручја Окружног суда у Шапцу, а да је пропуштено да се има у виду да је у посматраном периоду израдила укупно 567 одлука, од којих је 4 одлуке израдила ван законом прописаног рока, да је пропуштено да се утврди да ли је до овога дошло услед постојања објективних околности (примера ради сложености предмета, боловање подносиоца приговора и слично), а који не могу указивати на несавесно поступање подносиоца приговора. Наводи примере изабраних судија које су имале знатно већи број одлука израђених након законом прописаног рока. У погледу предмета К.222/07 и К.639/04 указује да наведени предмети никада нису били на увиду у Високом савету судства, а ти предмети су накнадно и на непознат начин прибављени. У погледу истих предмета се изјаснила детаљно, наводећи да је у предмету К.222/07 вођен кривични поступак против два окривљена због кривичног дела оштећења и уништења туђе ствари,

да окривљени нису испитани у истражним радњама, а да се у моменту заказивања главног претреса један од окривљених налазио у КПЗ Шабац, док је други био на издржавању вишегодишње казне затвора у КПЗ Сремска Митровица, да је налагала довођење окривљених, да се дешавало да један буде доведен а други не. У међувремену један од окривљених је био пуштен из КПЗ Шабац али се на позиве суда није одазивао, нити је ПУ Шабац реализовала наредбе за довођење, а други је довођен. Указује да је КПЗ Сремска Митровица престала да поступа по налозима Општинског суда у Шапцу због великих дуговања, а као неспорна чињеница. У разлозима недовођења навођени су технички проблеми, па је сматрала као сувишно да од управника КПЗ Сремска Митровица тражи посебно изјашњење, па из истог извлачи закључак да није могла да сноси одговорност за околности које су изван њене професионалне и стручне моћи. У предмету К.639/04 вођен је кривични поступак због кривичног дела лака телесна повреда против окривљеног који живи и ради у СР Немачкој. Оспорава да није предузела све радње ради обезбеђења присуства окривљеног. Указује да је преко Министарства правде више пута достављала замолницу Дипломатско-конзуларном представништву Србије у СР Немачкој, а окривљеном је само једном уручен позив за главни претрес (након чега је и одржан главни претрес у одсуству окривљеног по правилима скраћеног поступка) док два или три пута није уручен са назнаком достављача да лице није затечено у стану. Стога сматра да је предузела све радње прописане ЗКП и Уговором о пружању међународне правне помоћи, а да при том ни једном својом радњом није допринела одуговлачењу поступка. Из свега закључује да поседује правничка знања и да добро познаје процесно право.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 21.09.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Општинског суда у Шапцу, извештај Основног суда у Шапцу број VIII Су VIII/2011-899 од 02.08.2011.године, увид у списе К.639/2004 и К.19/07, навода подносиоца приговора утврдила чињенице.

У изјави пред Комисијом Високог савета судства подносилац приговора у погледу израда одлука указала да је применом Правила, те извештаја суда утврдила да је ван просека суда у којем је радила, дакле у 2007.години када је имала једну одлуку израђену ван рока од 60 дана, просек суда је био 3,5, у 2008.години до 60 дана просек је био 4,5 одлука по судији а да је она имала 3 одлуке, па самим тим не само да нема груба одступања од просека суда него је и испод просека суда у којем је радила. Поново указује да приликом увида у предмет 16.04.2010.године у њеном досијеу сем пријаве и приложених докумената, те образаца резултата рада није било других докумената нити података, указује да је Министарство правде у погледу остварења нормe применило за њу повољнију методологију од оне примењене у суду, па да су докази прибављени накнадно, а да их и према стању у уписнику никада није извео. Стога предлаже издвајање списка и тих доказа јер се одлука на тим доказима не може заснивати, а исти су прибављени након доношења одлуке. У изјави се поново осврнула на наведене предмете у побијаној одлуци на начин сличан као у писменом изјашњењу. Указује да је у посматраном периоду радила и у два суда истовремено, поред суда у Шапцу и у Општинском суду у Крупњу те да стога и постоје два извештаја, па када би се норма правилно обрачунала за рад у оба суда имала би остварње нормe у свим посматраним годинама, као и што се тиче процента укинутих одлука да је њен просек на трогодишњем нивоу био 22% а да је просек одељења био 26,8%.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

Подносилац приговора је до престанка судијске дужности био судија Општинског суда у Шапцу, те према извештајима о раду остварила следеће резултате:

2006.године

К предмета у раду укупно 359 од тога пренетих старих 33, укупно решено 196 предмета од тога 23 стара, све одлуке израђене у року, 61 ожалбена, 39 потврђених или 64%, 11 преиначених или 18% и 11 укинутих или 18%, просек суда 25%, застарело кривично гоњење у 6 предмета.

Укупно остварење нормe 105%

2007.године

Поступа у Општинском суду у Шапцу и Општинском суду у Крупњу а резултати су исказани укупно.

Ки предмета у раду 17 решено 14.

К предметау раду укупно 358 од тога 39 старих, решено 171 од тога 20 старих, 1 одлука израђена ван рока од 60 дана, 43 ожалбене 22 потврђене или 51%, 10 преиначених или 23% и 11 укинутих или 26%, просек суда 26%.

Укупно остварење нормe 81%.

2008.године

Поступа у Општинском суду у Шапцу и Општинском суду у Крупњу а резултати су исказани укупно.

Ки предмета у раду 5 решени.

К предметау раду укупно 362 од тога 63 старих, решено 204 од тога 36 старих, 3 одлуке израђене у року од 30 до 60 дана, 53 ожалбене 29 потврђених или 55%, 11 преиначених или 21% и 13 укинутих или 24%, просек суда 29%

Укупно остварење нормe 93%.

На основу извештаја Основног суда у Шапцу се утврђује да је одлука израђена ван рока од 60 дана била у предмету К.486/04 да је расправа закључена 28.11.2006.године а одлука експедована 16.02.2007.године, време израде одлуке 80 дана.

Истоврмено се утврђује и просек израда одлука ван рока од 30 дана и то:
Од 30 до 60 дана:

1. 2006.године 4,71
2. 2007.године 4
3. 2008.године 4,5

Преко 60 дана:

1. 2006.године 0,43
2. 2007.године 3,5
3. 2008.године 0,33

Увидом у предмет К.639/2004 се констатује да је оптужни предлог поднет дана 21.10.2004.године против Ј. М. са боравиштем у Немачкој,

..... због кривичног дела лака телесна повреда.

Први претрес заказан за 26.11.2004.године, одложен окривљеном доставом враћена са назнаком одсељен; следећи 20.12.2004.године, приступа пуномоћник обавештава суд да ће окривљени бити у земљи за време Ускрса па га обавезује да контактира окривљеног ради заказивања; следећи заказан за 25.05.2005.године није приступио окривљени, пуномоћник обавештава суд да ће окривљени бити приустан преко лета. Дописом од 08.08.2005.године издаје СУП ШАБАЦ одељење путних исправа налог да окривљеном одузму путну исправу. Дана 18.08.2005.године одржава главни претрес у присуству окривљеног, изводи доказе. Следећи за 19.09.2005.године, пре тога пуномоћник извештава суд да је окривљени на лечењу доставља медицинску документацију, одлаже за 24.10.2005.године, одлаже није приступио окривљени, следећи за 24.11.2005.године, одложен на неодређено време. Следећи претрес заказан за 01.11.2006.године, одложен за 19.04.2007.године, а за окривљеног одређује позивање дипломатским путем. Дописом од 02.11.2006.године обраћа се Министарству правде и наводи“како се окривљени налази на привременом раду у Немачкој, то је потребно да му се дипломатским путем ручи позив за главни претрес заказан за 19.04.2007.године у 9,00 часова (наводи адресу из оптужног предлога), а у прилогу доставља позив и доставницу. Одложен, па понавља захтев Министарству правде дописом од 20.04.2007.године, а заказује претрес за 31.12.2007.године. О уручењу се обавештава дописом Министарства од 15.10.2007.године, односно 16.11.2007.године. 31.12.2007.године одржава главни претрес, следећи заказује за 06.06.2008.године. Захтев – молба Министарству правде 22.01.2008.године. Претрес 06.06.2008.године одложен за 24.12.2008.године. Захтев Министарству правде дана 06.06.2008.године. Исти враћен уз допис од 16.06.2008.године са молбом „да сачините замолницу за међународну правну помоћ насловљену за Дипломатско-конзуларно представништво РС У СР Немачкој“. Замолницу сачињава дана 02.07.2008.године. Претрес 24.12.2008.године одлаже за 05.06.2009.године. Замолницу сачињава 24.12.2008.године.

Претрес 05.06.2009.године одлаже на неодређено време. Поступак обустављен решењем ванрасправног већа број Кв.289/09 од 09.10.2009.године услед наступања апсолутне застарелости (наступила 30.08.2009.године).

Увидом у предмет К.19/07 се констатује да је оптужни предлог примљен дана 19.03.2007.године против окривљених В.С. и С.М. због кривичног дела уништење и оштећење туђе ствари у саизвршилаштву. У оптужном предлогу наведене њихове кућне адресе, први претрес за 13.04.2007.године издаје налог за довођење Окружном затвору у Зрењанину и КПЗ Сремска Митровица, одложен није приведен један окривљени., следећи 16.05.2007.године издаје наредбе није приступио један окривљени. Следећи 11.06.2007.године наредба КПЗ Сремска Митровица за довођење и СУП Шабац за принудно довођење, нису ни доведени ни приведени одложен за 16.08.2007.године, СУП извештава о разлозима КПЗ не, издаје налоге за довођење и привођење, одложен за 19.09.2007.године доведен окривљени, а није приведен други окривљени одложен за 25.10.2007.године, издаје наредбе за довођењеи привођење, одложен претодни дан сазнаје да је један окривљени упућен на издржавање казне затвора у Новом Саду, а отказала довођење другог окривљеног из Сремске Митровице, за 22.11.2007.године, издаје наредбе за довођење, нису доведени претрес одложен, није обавештена о разлозима не довођења, следећи 21.12.2007.године, издаје наредбе за довођење, нису доведени, следећи за 01.02.2008.године издаје наредбу за довођење једног окривљеног, одложен окривљени није приступио, а други није доведен, следећи 19.03.2008.године, издаје наредбе за довођење и привођење, одложен на неодређено време окривљени нису приведени ни доведени, следећи 03.04.2008.године издаје наредбе за довођење, одложен није доведен окривљени из КПЗ Сремска Митровица, следећи 13.05.2008.године издаје наредбе, одложен окривљени није доведен, а други није приступио, следећи 07.07.2008.године издаје наредбу за довођење и привођење, одложен због болести за 12.09.2008.године, није доведен окривљени, а други није приступио, поступак обустављен решењем ванрасправног кривичног већа број Кв.243/08 од 24.10.2008.године услед наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења које је наступило 19.10.2008.године.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности и оспособљености, потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности и оспособљености.

Сумња у испуњеност критеријума стручности и оспособљености заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности и оспособљености, а из следећих разлога:

Сумња одлуком првог састава Високог савета судства заснована је у погледу стручности, али је Високи савет судства испуњеност критеријума стручности ценио применом одредбе чланом 5 Правила, којим је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

-просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност

и

-минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05);

У судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узеће се просек на нивоу суда.

Подносилац приговора је у посматраним годинама имала незадовољавајући квалитет рада јер је у свим годинама имала укинутих одлука више од 15%, јер се Мерилима за оцену минимума успешности вршења судијске дужности сматра да судија има задовољавајући квалитет рада уколико проценат укинутих одлука разматраних по жалби пред вишим судом за судију општинског суда у кривичној материји не прелази 15%. Подносилац приговора је у 2006. години имала 18% укинутих одлука и исто толико преиначених одлука, у 2007. години 26% укинутих одлука а 23% преиначених одлука, а у 2008. години 24% укинутих одлука и 21% преиначених одлука. Процентима укинутих одлука подносилац приговора је била испод просека одељења у којем је радила или пак у нивоу просека одељења у којем је радила, па када би се испуњеност критеријума стручности подносиоца приговора применом одредбе члана 5 Правила утврђивала тада би подносилац приговора испунила овај критеријум. Поред тога, Високи савет судства је имао у виду и проценат преиначених одлука. У 2007. и 2008. години подносилац приговора квалитетом својих одлука је обезбеђивала тек 50% потврђених одлука. Овако високим процентом укинутих и преиначених одлука подносилац приговора није исказала потребан квалитет рада који се од судије очекује. Високим процентом укинутих и преиначених одлука подносилац приговора је приликом одлучивања стварала правну неизвесност, а коју судија мора обезбедити својом одлуком. Испуњеност критеријум стручности подразумева добро познавање процесног и материјалног права. Подносилац приговора из ових статистичких података не поседује потребан ниво стручности.

Основано је изражена сумња и у испуњеност критеријума оспособљености.

Одредбом члана 6 Правила прописано је да подносилац приговора испуњава критеријум оспособљености уколико је у 2006., 2007. и 2008. години испунио оријентациону норму која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности или просека одељења, и уколико у истом периоду није имао груба негативна одступања у односу на најмање један од следећих мерила, па тако се наводи одлука израђених по истеку 30 дана након пресуђења у односу на просек одељења у којем је радио.

Сумња у испуњеност овог критеријума, а уско повезана и са критеријумом стручности је заснована на основу савесног поступања у кривичним предметима у којима је поступала, па су дати примери за то, а сумња је заснована на основу одредби члана 6 Одлуке о критеријумима и мерилима у вези са одредбом члана 14 став 2 Одлуке. Имајући у виду да је управо овај акт био на снази приликом одлучивања о пријавама свих кандидата, па и подносиоца приговора и Високи савет судства, приликом одлучивања о приговору има у виду ове одредбе. Дакле, одредбом члана 6 став 1 и 2 Одлуке о критеријума и мерилима прописано је да „оспособљеност подразумева вештине које омогућавају ефикасну примену специфичних правничких знања у решавању судских предмета. Оспособљеност је условљена: добрим познавањем материјалног и процесног права, познавањем Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, свешћу о потреби проучавања предмета, умешношћу, способношћу аналитичког и синтетичког мишљења, расуђивања по властитом разуму, јасним изражавањем, узорном писменошћу, марљивошћу, самоконтролом, смислом за колегијалну сарадњу и културом опхођења.“

У првом реду се у смислу одредбе члана 6 Правила констатује да подносилац приговора у 2007. и 2008.години иако је имала довољан број предмета у раду, није остварила ни минимум оријентационе норме, па је у 2007.години имала 81% остварења норме, а у 2008.години 93% остварења норме. Поред тога имала је и одлука израђених ван рока, дакле 2007.године 1 одлуку чији је рок израде био 80 дана, а у 2008.години 3 одлуке израђене у року од 30 до 60 дана. Бројем израда одлука ван законског рока, подносилац приговора је према Правилима по којима се преиспитује одлука била испод просека одељења. Подносилац приговора је у раду имала предмета у којима је наступила застарелост кривичног гоњења и то у 2006.години у 6 предмета, у 2007.години у 2 предмета а у 2008.години у 1 предмету. Поред тога подносиоцу приговора се повећавао број нерешених старих предмета, па је тако на крају 2006.године имала нерешених 10 старих предмета, а на крају 2008.године 36 нерешених старих предмета.

Међутим, поред ових података подносилац приговора не поседује вештине које омогућавају ефикасну примену специфичних правничких знања у решавању судских предмета, а пре свега условљене недовољним познавањем процесног права. Из предмета у које је извршен увид се констатује да је услед пропуста подносиоца приговора долазило до апсолутне застарелости у кривичним предметима у којима је поступала. До застарелости је долазило искључиво услед пропуста подносиоца приговора, а који су условљени недовољним познавањем процесног права. Подносилац приговора у предмету К.693/04 иако је имала дат исказ окривљеног, поступак могла окончати и без његовог присуства. Поред тога иако је дата наредба да се окривљеном одузме путна исправа, пре него што је исказ дат, након давања исказа дозвољава окривљеном поново да напусти територију Републике Србије. Након тога услед непознавања процесног права у периоду од две године не саставља замолним акт Министарству правде, па што на крају доводи и до застарелости кривичног гоњења. У предмету К.19/07 иако је за то постојала могућност, није обезбедила присуство окривљених на главним претресима, нити је одржала и један главни претрес, што је на крају узроковало наступањем апсолутне застарелости кривичног гоњења. Окривљени су се током целог поступка махом налазили или у притвору или на издржавању казни затвора у другим судовима. Подносилац приговора није предузела све радње како би обезбедила присуство окривљених. Исто је правдала чињеницом да управе затвора нису хтеле да поступају по налозима јер је Општински суд у Шапцу имао дуговања према њима. Међутим, подносилац приговора је преко Управе за извршење судских санкција или Министарства правде могла обезбедити поступање управа затвора и привођење окривљених. Подносилац приговора ово није предузимала, па је отуда и из овог примера до последице застарелости кривичног гоњења дошло искључиво кривицом подносиоца приговора.

Ови пропусти указују и на одсуство савесности у поступању, као и одсуство друштвене одговорности вршења судске дужности код подносиоца приговора.

Дакле из разлога што је пропустима подносиоца приговора наступала застарелост у одеђеном броју предмета, а што указује да не поседује вештине које омогућавају ефикасну примену специфичних правничких знања у решавању судских предмета, да у две од ри посматране године није остварила ни минимум оријентационе норме, а при том имала и одлука израђених ван рока, Високи савет судства налази да подносилац приговора не испуњава критеријум оспособљености.

Имајући у виду да је у свим годинама имала укинutih, али и преиначених одлука преко толерантног процента, прописаног Мерилима за оцену минимума успешност вршења судијске дужности, а све у вези разлога испуњености критеријума

оспособљености, Високи савет судства налази да подносилац приговора не испуњава ни критеријум стручности.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка сручности и оспособљености, али и да је доведено у питање и испуњеност критеријума достојности, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

- Доставна наредба**
- 1. Подносиоцу приговора**
 - 2. Архиву ВСС**